

[Ministeren for offentlige arbejder.]

ser—(Grossenbrode afvikles foreløbig, indtil en ny tysk færge kan indsættes i foråret 1953, alene med den danske færge „Danmark“ og kun med een tur daglig i hver retning, idet færgen også skal sejle på Gedser—Warnemünde. Overfartens kapacitet er derfor ret begrænset, og da man gerne vil sikre automobilisterne færgeplads, bliver antallet af jernbanevogne, der kan overføres, ikke stort, og f. eks. til næste sommer med antagelig stærk trafik af motorkøretøjer bliver det efter al sandsynlighed meget beskedent, hvad der kan overføres af jernbanevogne, idet ruten faktisk er en succes.

Under hensyn hertil har man såvel fra tysk som dansk side ment at burde gå lidt forsigtigt og noget forsøgsvis frem i henseende til tarifiering for ikke at risikere en tilstrømning til ruten af jernbanevogne, hvis overførsel ikke kunne afvikles nogenlunde hurtigt, og som eventuelt ville nødvendiggøre en omdirigering over Padborg. Det er ikke således, at fragten af gods fra Lolland-Falster til udlandet normalt er dyrere, når det ekspederes over Gedser—Grossenbrode, end når det ekspederes over Padborg. Tværtimod vil gods mellem Lolland-Falster på den ene side og tyske stationer på den anden side normalt blive befordret billigst over Gedser, selvom fragtandelen for søstrækningen efter gældende praksis, ligesom for Storebælt og Gedser—Warnemünde, regnes noget højere end efter søstrækningens geografiske afstand under hensyn til de større driftsudgifter pr. kilometeroverfart end pr. kilometerbane.

For enkelte varer, f. eks. salt og kunstgødning, hvor fragten over landgrænsen hidtil er beregnet på særlig billig måde efter såkaldte undtagelsestariffer, er disse undtagelsestariffer dog endnu ikke gjort gyldige over Gedser, men der er allerede fra Danske Statsbaners side rettet henvendelse herom til de tyske forbundsbaner. Derimod har man rent foreløbigt, indtil man fik nogen erfaring for, i hvilket omfang den nye rute blev brugt til befordring mellem Lolland-Falster på den ene side og vesttyske stationer på den anden side, ikke indført direkte takster for denne rute i forbindelse mellem danske stationer og udlandet hinsides Tyskland, f. eks. Frankrig og Italien. Såfremt der fra danske forsenders eller godsmodtageres side rettes henvendelse herom og det må vise sig sandsynligt, at ruten kan tage flere vogne, vil

man forelægge spørgsmålet for de i de forskellige tariffer deltagende fremmede baner, og man går ud fra, at disse på tilsvarende måde vil rejse spørgsmålet, hvis der i de forskellige lande måtte være interesse derfor.

Hvad specielt den omtalte forsendelse af ost til Italien angår, er forholdet det, at der i forbindelsestariffen med Italien foruden de almindelige takster for visse godsarter findes undtagelsestakster, beregnet på særlig måde med hensyntagen til eksisterende konkurrence fra internationalskibsfarts side. Disse undtagelsestakster har hidtil kun været gældende for forsendelser over landgrænsen. Efter forhandling med banerne i Østtyskland vil taksterne i den nærmeste fremtid imidlertid også komme til at gælde over Gedser—Warnemünde, og da fragten til Italien under hensyn til den samlede transportafstand formentlig vil blive billigere over Warnemünde end over Grossenbrode, vil der næppe blive behov for takster i denne forbindelse over Grossenbrode, men man vil naturligvis stadig have forholdet under observation.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Tholstrup* til ministeren for handel, industri og søfart.

Mener handelsministeren ikke, at tiden er løbet fra en hel del smårestriktioner som f. eks., at udførselstilladelse for gavepakker indeholdende fødevarer kun kan opnås i særlige tilfælde?

Tholstrup: Vi har endnu en del smårestriktioner, og en af disse, som i hvert fald ikke alvorligt kan motiveres med valutavanskeligheder, er denne, at man ikke kan sende en gavepakke til venner og bekendte udenfor landets grænser. Man kan kun sende til nærmeste familie, men hvor tit er det ikke, at man har en gammel ven i et andet land, som man kunne ønske at sende en sådan gavepakke. Jeg har en sådan gammel ven på 84 år i Sydengland, og jeg ville med glæde her til jul sende ham en pakke med lidt bacon og lidt smør, lidt af de gode danske varer, men det må jeg ikke. Er det rimeligt at opretholde dette forbud?

Ministeren for handel, industri og søfart (*Rytter*): Når det ærede medlem hr. *Tholstrup* rejser spørgsmålet om, hvorvidt jeg